

Forsl. t. L. om Udvidelse af L. om danske Fiskeres Ulykkesforsikring.

Til § 3.

Bestemmelsen i Paragrafens 2det Punktum er begrundet i et simpelt Retfærdighedshensyn, eftersom man ikke vil kunne paalægge Arbejdsgivere efter Lovene af 7. Januar 1898 og 1. April 1905 at betale Medlemsbidrag for en Forsikring, der ikke vedrører deres eget Erhverv.

Til § 4.

Da Fiskere ifølge § 1 erholde Ret til Forsikring under Udøvelsen af de i nævnte Paragraf ommeldte Erhverv, samt da Fler-tallet af Foreningens Medlemmer stadig maa antages at ville bestaa af Fiskere, synes det naturligst at henlægge Afgørelsen af Ulykkestilfælde efter nærværende Lov under den i Medfør af Lov Nr. 71 af 3. April 1905 § 5 Litr. 5 oprettede særlige Afdeling af Arbejderforsikringsraadet i

Stedet for under den ved Lov Nr. 54 af 1. April 1905 oprettede særlige Afdeling af bemeldte Raad. Hertil kommer yderligere, at de Afgørelser, der ville være at træffe efter nærværende Lov, kun i sjældnere Tilfælde synes at burde træffes af Personer, der repræsenterer den egentlige større Skibsfart. Paa den anden Side synes det naturligt at supplere den hidtil bestaaende særlige Fisker-Afdeling af Arbejderforsikrings-Raadet med Mænd, der ere fortrolige med de af nærværende Lov omfattede Erhvervsvirksomheder. Under Hensyn hertil er der aabnet Indenrigsministeren Adgang til at kunne supplere den paagældende Afdeling af Raadet med fire Mænd, der ellers ikke ere Medlemmer af samme. Af de nævnte fire Mænd ville de to blive valgte blandt Mænd, der kunne antages at repræsenterer de Lønarbejdere, som omfattes af nærværende Lov.